

ΓΑΛΑΤΕΙΑ ΒΟΥΡΒΟΥΛΗ

Ιστορίες απιστίας

 ποταμός

ΑΘΗΝΑ 2015

Ποταμόπλοια/6

Γαλάτεια Βούρβουλη
Ιστορίες απιστίας

© 2015, Εκδόσεις ΠΟΤΑΜΟΣ & Γαλάτεια Βούρβουλη

Σχεδιασμός εξωφύλλου: Δάφνη Κουγέα

Σελιδοποίηση: Βίβιαν Γιούρη

Εκτύπωση: Φωτόλιο & Typicon

Εκδόσεις ΠΟΤΑΜΟΣ

Ξενοκράτους 48, 106 76 Αθήνα, τηλ. 210 7231271, fax 210 7254629

www.potamos.com.gr, info@potamos.com.gr

ISBN 978-960-545-056-4

Οι Ιστορίες απιστίας γράφτηκαν από τον Νοέμβριο του 2012 έως τον Μάιο του 2015 και οι περισσότερες πρωτοδημοσιεύτηκαν στο protagon.gr

Απαγορεύεται η αναδημοσίευση ή αναπαραγωγή του παρόντος έργου στο σύνολό του ή τμημάτων του με οποιονδήποτε τρόπο, κλητός και η μετάφραση ή διασκευή του ή εκμετάλλευσή του με οποιονδήποτε τρόπο αναπαραγωγής έργου λόγου ή τέχνης, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2121/1993 και της Διεθνούς Σύμβασης Βέρνης-Παρισιού, που κυρώθηκε με το ν. 100/1975. Επίσης απαγορεύεται η αναπαραγωγή της στοιχειοθεσίας, σελιδοποίησης, εξωφύλλου και γενικότερα της όλης αισθητικής εμφάνισης του βιβλίου, με φωτοτυπικές, ηλεκτρονικές ή οποιεσδήποτε άλλες μεθόδους, σύμφωνα με το άρθρο 51 του ν. 2121/1993.

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

Τα στραβάδια	9
Το φάρμακο	21
Η νταλίκα	27
Των Φώτων	33
Ο σκορπιός	40
Bitcoinz	47
Στον πάγκο της κουζίνας	55
Το καρούμπαλο	63
Άφραγκια Χριστούγεννα	71
Το στρίγγι	79
Πάνω στ' άχυρα	87
Το σορτσάκι της Αμφίπολης	95
Γιατί δεν πάω σούπερ μάρκετ	102
Θέμα πίστης	110

1. Τα στραβάδια

Ο ΔΙΟΝΥΣΗΣ ΚΑΙ Η ΝΑΤΑΣΑ δεν ήταν ούτε πέντε ώρες παντρεμένοι όταν έγινε το κακό. Κι όπως καμιά φορά συμβαίνει σε τέτοιες περιπτώσεις, η στραβή μέρα είχε φανεί από το πρωί.

Από τις έξι και τέταρτο, για την ακρίβεια. Όταν η Νατάσα γύρισε σπίτι από το πάρτι με τις φίλες της, υποβασταζόμενη από τις δύο –εξ ίσου παραπατούσες– παρανύμφους. Ο Διονύσης τις άκουσε να παλεύουν με την κλειδαριά κι έτρεξε να ανοίξει (απότομα) την πόρτα, με αποτέλεσμα να σωριαστούν και οι τρεις στο χαλί και να βυθιστούν σε μεθυσμένο κώμα, η μία πάνω στην άλλη.

Ο Διονύσης ήταν πολύ αγουροξυπνημένος για να συνειδητοποιήσει τον συμβολισμό της εικόνας και συγκεντρώθηκε στα πρακτικά. Προσπάθησε να τις ξυπνήσει ή έστω να τις σπρώξει από τη μέση του σαλονιού αλλά απέτυχε και στα δύο. Κι όταν επιχείρησε να σηκώσει τη Νατάσα για να την πάει στο κρεβάτι τους, λίγο έλειψε να σωριαστεί κι αυτός στο πάτωμα,

παρέα με τους μεθυσμένους βράχους. Τις σκέπασε με τα ριχτάρια των καναπέδων, έβαλε μαξιλάρια κάτω από τα κεφάλια τους και ξαναγύρισε στο κρεβάτι αποφεύγοντας να σκεφτεί ότι σε λίγες ώρες παντρεύταν το ένα από τα πτώματα του σαλονιού.

Η Νατάσα ξύπνησε τρεις ώρες αργότερα, μισοπλακωμένη από την Έλενα, που ροχάλιζε δυνατά, ενώ η Κάτια, που είχε καταφέρει να τυλιχτεί με όλα τα σκεπάσματα, μούγκριζε υπόκωφα. Το πρώτο πράγμα που σκέφτηκε ήταν ότι δεν γινόταν να παντρευτεί σε αυτή την κατάσταση, δεν υπήρχε καμία περίπτωση να σταθεί στα πόδια της, να καθαρίσει το κεφάλι της και να γίνει ομορφότερη από κάθε άλλη μέρα της ζωής της, καμία απολύτως. Επίσης, δεν υπήρχε καμία περίπτωση να παντρευτεί το κάθαρμα που την άφησε να κοιμάται στο πάτωμα τέτοια μέρα, λες και δεν ήξερε σε τι κατάσταση θα γύριζε μετά από τέτοιο πάρτι, το καθίκι.

Ανασηκώθηκε κακήν-κακώς, έχωσε από μια γερή κλωτσιά στα κορίτσια –που δεν πήραν χαμπάρι– και σύρθηκε ως την κουζίνα. Όλα ήταν χάλια αλλά το στομάχι ήταν το χειρότερο κι ευτυχώς που το καθίκι δεν εξαφάνισε όλο το κέικ της μάνας του τη νύχτα. Έφαγε δύο κομμάτια στο πόδι, με τα ψίχουλα να πέφτουν πάνω στις τσαλακωμένες (κατεστραμμένες) παγιέτες της (πανάκριβης) μπλούζας της κι ύστερα έβαλε την καφετιέρα να φτιάξει καφέ και κλείστηκε στο μπάνιο.

Τον Διονύση τον ξύπνησε το τηλέφωνο αλλά δεν το σήκωσε. Κουκουλώθηκε με το πάπλωμα κι εκεί

που ήταν έτοιμος να τον ξαναπάρει ο ύπνος, η Νατάσα άνοιξε την πόρτα με θόρυβο και μπούκαρε στο δωμάτιο σαν εφιάλτης. Με το κεφάλι τυλιγμένο σε πλαστικό, το πρόσωπο πασαλειμμένο με πράσινη γλίτσα και τα μάτια της κατακόκκινα.

«Σήκω, τώρα!» του είπε. «Ωρα να κοιμηθούν οι πρωϊνοί...»

«Μην ανησυχείς» της είπε. «Δεν κοιμάμαι με ζόμπι...»

Η Νατάσα του έδειξε την πόρτα και ο Διονύσης πήρε το φούτερ και τη φόρμα του και πήγε να πλυθεί στο WC. Το τηλέφωνο ξανάρχισε να χτυπάει από μέσα και ο Διονύσης σκέφτηκε τη μάνα του, πιθανότατα μπροστά στον καθρέφτη του κομμωτηρίου, να φαντάζεται τα χειρότερα, τα οποία βεβαίως και είχε προβλέψει, διότι ποιος άντρας που θέλει να έχει το κεφάλι του ήσυχο παντρεύεται μια γυναίκα σαν τη Νατάσα; Δεν φτάνει που ζει μαζί της πέντε χρόνια τώρα; Είναι ανάγκη να την παντρευτεί κι από πάνω; Η πόρτα του WC άνοιξε ξαφνικά και η Έλενα τον είδε και κοκάλωσε για μισό δευτερόλεπτο. Ύστερα έκλεισε την πόρτα φωνάζοντας «σόρι, σόρι» και ο Διονύσης θυμήθηκε ότι δεν ήταν μόνος του με μία τρελή στο σπίτι. Ήταν μόνος του με τρεις τρελές.

Η Έλενα και η Κάτια έπιναν καφέ στον καναπέ, τσαλακωμένες, αχτένιστες και μουτζουρωμένες. Το καλσόν της Έλενας ήταν τρύπιο σε 32 σημεία και το γυαλιστερό φόρεμα της Κάτιας είχε έναν μεγάλο λεκέ

στην κοιλιά. Παρά τα χάλια τους, τον κοίταζαν και οι δύο με μισό μάτι.

«Πώς είσαι έτσι, ρε γαμπρέ;» είπε η Κάτια κι άρχισε αμέσως να βήχει.

«Ενώ εσείς είστε χαρά Θεού...»

«Εμείς θα κάνουμε τα μπωτέ μας και θα γίνουμε μουνάρες, μην ανησυχείς. Εσύ τι θα κάνεις;»

«Εγώ θα σας στείλω σπίτια σας και θα την ξαναπέσω για ύπνο...»

Το τηλέφωνο ξανάρχισε να χτυπάει και ο Διονύσης αποφάσισε να δει τουλάχιστον ποιος ήταν. Η μάνα του από το κινητό, φυσικά. Δεν το σήκωσε και πήγε στην κουζίνα να βάλει καφέ αλλά η καφετιέρα ήταν άδεια και πριν προλάβει να βρίσει τις τρελές, άρχισε να βαραίει το κινητό του. Από την κρεβατοκάμαρα. Κι είχε φτάσει στη μέση του διαδρόμου όταν η Νατάσα άνοιξε την πόρτα, πέταξε το iphone στο πάτωμα και ξανακλείστηκε στο δωμάτιο με θόρυβο.

Το κινητό μαύρισε και ο Διονύσης έμεινε να το κοιτάζει με θλίψη. Αν πίστευε στους οiwονούς τώρα θα μάζευε τα πράγματά του και θα εξαφανιζόταν στο άγνωστο χωρίς iphone – αλλά η ώρα κόντευε έντεκα κι αν ήθελε να είναι ζωντανός στον γάμο του, έπρεπε να λάβει άμεσα μέτρα.

Έβαλε τις τρελές σε ραδιοταξί, έβγαλε όλα τα τηλέφωνα από τις πρίζες και κοιμήθηκε στον καναπέ ως τις δύο το απόγευμα, ελπίζοντας ότι παρά την πρωϊνή γρουσουζιά, η ημέρα θα συνεχιζόταν σύμφωνα με το σχέδιο.

Πράγματι, στις έξι και τέταρτο το απόγευμα το σπίτι ήταν το τρελοκομείο που όφειλε να είναι την ημέρα του γάμου, γεμάτο γυναίκες σε διάφορα στάδια υπερδιέγερσης, που βάφονταν, χτενίζονταν και στολίζονταν πίνοντας ασταμάτητα τις σαμπάνιες που κουβάλησε με τα κασόνια ο οδηγός του μπαμπά της Νατάσας, ενώ η μαμά της πρωτοστατούσε στον συντονισμό του φρενοκομείου, απέχοντας εντελώς από το αλκοόλ και επιμένοντας στους καφέδες και τα τσιγάρα (με τα οποία τρεφόταν έτσι κι αλλιώς).

Η Νατάσα είχε μεν ηρεμήσει ως προς το θέμα της εμφάνισής της και η σαμπάνια είχε κάνει θαύματα με το χανγκόβερ αλλά ο Διονύσης είχε να δώσει σημεία ζωής από την ώρα που τον έστειλαν στου κουμπάρου – και πώς να δώσει σημεία ζωής ο άνθρωπος, αφού η μέγαιρα την οποία θα παντρευόταν του έσπασε το iphone; Οι κουμπάροι δεν είχαν βάλει ακόμα σταθερό στο σπίτι τους και ο κουμπάρος της το ξεκαθάρισε από το πρώτο (και τελευταίο) τηλεφώνημα: «Μην ενοχλείτε τον γαμπρό». Αυτό που της την έσπαγε περισσότερο ήταν το κλισέ. Η νύφη καταλαμβάνεται από τον γνωστό, προγαμήλιο πανικό κι αρχίζει να φαντάζεται ότι ο γαμπρός θα την στήσει στην εκκλησία και πίνει τη μία σαμπάνια μετά την άλλη μπας και ηρεμήσει – και τελικά τον στήνει εκείνη τον γαμπρό, διότι λιποθύμησε από το πιώμα κι ο γάμος αναβάλλεται επ' αόριστον και όλοι γελάνε μαζί της για την επόμενη πενταετία. Υπέροχα. Ζήτησε έναν διπλό εσπρέσο και πήγε στην κρε-

βατοκάμαρα για να ντυθεί. Μόνη της, παρακαλώ. Το τρελοκομείο μπορούσε να περιμένει για λίγο.

Στου κουμπάρου ο καφές ήταν απαγορευμένη λέξη. Ο γαμπρός όφειλε να πάει λιώμα στον γάμο του, διότι μόνο λιώμα παντρεύεται ένας σοβαρός άντρας. Ο Διονύσης δεν θεωρούσε εαυτόν σοβαρό αλλά η συλλογή με τα single malt που χορήγησε ο πεθερός του στην εκδήλωση ήταν τόσο εντυπωσιακή, που θα έβαζε σε πειρασμό και τον χειρότερο καραγκιόζη του κόσμου. Κι επειδή έπιναν από τις τρεις το απόγευμα, κατά τις επτά το κουμπάροσπιτο ήταν τελείως μπουρδέλο. Από τις έξι είχαν αρχίσει να σπάνε τα (κρυστάλλινα) ποτήρια στο τζάκι, όλες οι επιφάνειες ήταν σπαρμένες με στάχτες πούρων, τα υπολείμματα του catering στόλιζαν το πάτωμα, τα έπιπλα και τις κουρτίνες, τα πάντα ήταν τυλιγμένα σε τοξικό σύννεφο καπνού – και ο σκύλος είχε κατουρήσει απηυδισμένος στην κουζίνα.

Ο Διονύσης ένιωθε μια χαρά, όμως. Από την ώρα που έφυγε από το σπίτι τα κέφια του είχαν αρχίσει να βελτιώνονται και μισό μπουκάλι αργότερα, όλα έμοιαζαν ρόδινα. Ήταν ντυμένος, φτιαγμένος και αρκετά μεθυσμένος για γαμπρός, οι φίλοι του ήταν όλοι δίπλα του, η βραδιά ήταν θαυμάσια κι αν ο κουμπάρος κατάφερε να μην ξεχάσει τις βέρες κι έφταναν όλοι σώοι και αβλαβείς στην εκκλησία, η επιτυχία ήταν εγγυημένη. Θα παντρευόταν την πλουσία κληρονόμο με την οποία ζούσε στην αμαρτία τόσα χρόνια τώρα, θα έλυσε

το οικονομικό του πρόβλημα και θα έκανε δυστυχισμένη τη μάνα του, χωρίς να αλλάξει απολύτως τίποτα στη ζωή του. Ούτε καν σπίτι. Ουδείς λόγος ανησυχίας, λοιπόν. Αρκεί να μην ξεχνούσαν τις βέρες.

Στην εκκλησία έφτασαν στην ώρα τους, ένα τέταρτο πριν τις οκτώ κι ο Μάκης με τον Πανόπουλο ανέλαβαν να κρατήσουν τη μάνα του όσο γινόταν πιο μακριά του. Ήταν ήδη με το μαντήλι στο χέρι και δάκρυζε μετά από κάθε εναγκαλισμό με τους καλεσμένους, ενώ ο θείος Λάμπης που την συνόδευε, ντυμένος σαν νεκροθάφτης, ενίσχυε το δυσοίωνο εφέ. Ο Διονύσης έβρισε τον εαυτό του για τη λέξη που βρήκε να σκεφτεί τέτοια ώρα και προσπάθησε να συγκεντρωθεί στις γκόμενες που άστραφταν παντού γύρω του. Πολλές και ποιότητας, το είχε υποσχεθεί σε όλους και να που τελικά την κράτησε την υπόσχεσή του. Κι ένας από τους λόγους που ο γάμος του έγινε δεκτός με ενθουσιασμό από τους φίλους του ήταν «οι φίλες της Νατάσας», η θρυλική αυτή φυλή των θηλυκών που σπάνια μαζεύονταν όλα μαζί παρουσία εκπροσώπων του άλλου φύλου και να που τώρα ήταν σε σημαιοστολισμένη απαρτία – και επικίνδυνα προχωρημένη ευθυμία.

«Πειράζει να κάνουμε καμιά παρτούζα στον γάμο σου;» ρώτησε ο Μάκης κι ο Διονύσης σκέφτηκε πως αυτό θα ήταν το τέλειο ξόρκι, τελικά. Μια ωραία, μεγάλη και απολαυστική παρτούζα. Να βγάλουν όλοι όλα τα απωθημένα τους κι ύστερα να πάνε για πατσά στην Αγορά.

Να ένας καλός λόγος για να κλάψεις, μάνα. Πέντε λεπτά πριν απ' το γάμο του, ο γιος σου ονειρεύεται παρτούζες.

Η Νατάσα έφτασε με δέκα λεπτά καθυστέρηση κι ήταν μια θεαματικά όμορφη νύφη. Ο Διονύσης δεν μπόρεσε να μην νιώσει λίγος μπροστά της αλλά το αμέσως επόμενο δευτερόλεπτο θυμήθηκε το πρωινό ζόμπι και συνήλθε. Το αμέσως μεθεπόμενο δευτερόλεπτο κι ενώ η Νατάσα ήταν πια δίπλα του και του έπιανε το χέρι, συνειδητοποίησε ότι η νύφη δεν φορούσε σουτιέν. Και κατά πάσα πιθανότητα, ούτε βρακί.

«Τα 'χεις παίξει τελείως;» της ψιθύρισε καθώς έκαναν μεταβολή για να μπουν στην εκκλησία.

«Θα σε παντρευόμουν αν δεν τα είχα παίξει τελείως;»

«Ούτε βρακί φοράς;»

«Δεν φοράω απολύτως τίποτα κάτω από το νυφικό μου, γαμπρέ. Λάβε τα μέτρα σου...»

Να μια καλή ιστορία για να λες στα εγγόνια σου. Η γιαγιά δεν φορούσε βρακί στον γάμο κι ο παπάς μας αφόρισε αντί να μας παντρέψει. Ο οποίος παπάς γούρλωσε τα μάτια του μόλις είδε τη νύφη και δεν τα ξεγούρλωσε καθ' όλη τη διάρκεια του μυστηρίου. Όταν δε ήρθε η ώρα της μαλακιάς με το ρύζι, οι δύο στους τρεις έβαλαν στόχο το ντεκολτέ της Νατάσας και η ατμόσφαιρα άρχισε να εκτροχιάζεται προς το αντίχριστο. Οι συμπέθεροι συμμετείχαν ενθουσιωδώς αλλά η μάνα του Διονύση έκλαιγε με μαύρο δάκρυ στην αγκαλιά του θείου Λάμπη, ο οποίος

έκανε ό,τι έκανε σύσσωμος ο ανδρικός πληθυσμός του γάμου: δεν ξεκολλούσε τα μάτια του από τη νύφη.

«Νομίζω ότι θα τους μείνουμε αζέχαστοι» είπε ο Διονύσης στη Νατάσα καθώς πόζαραν στην έξοδο για τις φωτογραφίες κι εκείνη πήρε μια βαθιά αναπνοή, φούσκωσε ακόμα περισσότερο το μπούστο της, χαμογέλασε πλατιά στα φλας και του είπε: «Και πού 'σαι ακόμα...»

Του σηκώθηκε τόσο ξαφνικά και τόσο επιθετικά που φοβήθηκε ότι δεν υπήρχε περίπτωση να ξεφύγει από τις φωτογραφικές μηχανές και τράβηξε τη Νατάσα μπροστά του για κάθε ενδεχόμενο. Μέγα λάθος. Αυτές οι καταστάσεις δεν περνούσαν ποτέ απαρατήρητες από την (πλέον) σύζυγό του, η οποία άρχισε να τρίβεται ελαφρά πάνω του, μέχρι που της πάτησε μια γερήτσιμπιά στο μπράτσο. Και μόλις μπήκαν στη λιμουζίνα και ξεκίνησαν για το πάρτι στο πατρικό της, κατέβασε με μία κίνηση τις τιράντες του νυφικού της και γύρισε γυμνόστηθη μπροστά του.

«Με γέμισαν σημάδια τα παλιορούζια;»

Ο Διονύσης ήθελε να τη βιάσει επί τόπου αλλά δεν θα της έκανε τη χάρη, ούτε και του οδηγού, βεβαίως, ο οποίος δεν έχανε τίποτα από τον καθρέφτη του. Επανέφερε το νυφικό στη θέση του, τη φίλησε στο λαιμό, της έπιασε το χέρι και γύρισε ευθεία μπροστά του, προσπαθώντας να σκεφτεί διάφορα ξενερωτικά, όπως την κλαμένη μάνα του, ας πούμε. Που κάνει πάντα θαύματα σε τέτοιες περιπτώσεις.

«Εγώ, πάντως, έκανα ένα συζυγικό σεξ πριν το πάρτι...» είπε η Νατάσα κι έσπρωξε τα ενωμένα χέρια τους ανάμεσα στα πόδια του.

«Εγώ, πάντως, δεν κάνω τίποτα...» είπε ο Διονύσης κι έσπρωξε τα χέρια τους στην προηγούμενη θέση.

«Εσύ, πάντως, είσαι πολύ μαλάκας...» είπε η Νατάσα και τράβηξε το χέρι της και δεν του ξαναμίλησε στην υπόλοιπη διαδρομή.

Η Νατάσα ήταν έξαλλη αλλά δεν υπήρχε καμία περίπτωση ν' αφήσει το καθίκι να το καταλάβει. Δεν ήταν ούτε δύο ώρες παντρεμένοι και την είχε ήδη φτύσει μία φορά; Κι αν δεν μπορούσαν να το κάνουν στη λιμουζίνα αμέσως μετά τον γάμο τους, για ποιο λόγο παντρεύτηκαν, δηλαδή; Και για ποιον ακριβώς νόμιζε ότι πήγε στην εκκλησία γυμνή κάτω από το νυφικό της; Για τον παπά; Αυτό ήταν το μέλλον του γάμου τους; Εκείνη θα πρόσφερε άγριο σεξ και το καθίκι θα την έφτυνε λες και ήταν καμιά λυσσασμένη νυμφομανής; Αν αυτό ήταν το σχέδιό του, ήταν θέμα χρόνου να καταλάβει πόσο βαθιά νυχτωμένος ήταν. Ελάχιστου χρόνου.

Μετά την κοινή είσοδό τους στο πάρτι κινήθηκαν προς διαφορετικές κατευθύνσεις, πίνοντας ό,τι έβρισκαν μπροστά τους. Η Νατάσα άδειασε τέσσερα ποτήρια σαμπάνια σε μισή ώρα και ο Διονύσης τελείωνε το τρίτο ποτήρι συλλεκτικό ρούμι όταν είδε τη Φαντασίωση να εισβάλλει ξαφνικά στο κατάμεστο σαλόνι, με

πλήρη εξάρτυση: κόκκινο φόρεμα, κόκκινο κραγιόν και ψηλά τακούνια. Ήταν το τελευταίο άτομο που περίμενε να δει στο πάρτι του γάμου του και για μια στιγμή σκέφτηκε να τρέξει να κρυφτεί στις τουαλέτες. Την επόμενη στιγμή η Φαντασίωση ήταν κολλημένη πάνω του και το ρούμι είχε χυθεί στη γυμνή πλάτη της και κατηφόριζε με ταχύτητα προς τον συγκλονιστικότερο κώλο της μέχρι τότε σεξουαλικής του καριέρας.

«Θα μου δείξεις το μπάνιο, μωρό μου;» του ψιθύρισε στο αυτί και ο Διονύσης ξέχασε αυτομάτως ποιος ήταν, πού ήταν και τι έκανε σε αυτή τη ζωή, καθώς το μυαλό του πλημμύρισε από τα XXX στιγμιότυπα της εποχής του με τη Φαντασίωση. Ευτυχώς, η Νατάσα δεν φαινόταν πουθενά τριγύρω –είχε εγκατασταθεί μόνιμα δίπλα στο μπαρ, μάλλον– κι έτσι άνοιξε δρόμο στο πλήθος και την οδήγησε κατ' ευθείαν στις σκάλες για το μπάνιο του playroom. Θα μπορούσε να της εξηγήσει την συνέχεια και να γυρίσει στο πάρτι άθικτος, αλλά η Φαντασίωση δεν ήταν από τις γυναίκες τις οποίες άφηνες να κυκλοφορούν ανεξέλεγκτες σε άγνωστο έδαφος, ειδικά όταν το άγνωστο έδαφος ανήκε στα πεθερικά σου – κι έτσι κατέβηκε τις σκάλες κρατώντας απόσταση ασφαλείας.

Το μπάνιο του playroom ήταν μεγάλο και τριπλό. Μπροστά οι νιπτήρες και πίσω το ντους και η τουαλέτα, το καθένα σε ξεχωριστό χώρο, με ξεχωριστές πόρτες, οι οποίες ήταν και οι δυο κλειστές. Η Φαντασίωση πήγε στους νιπτήρες, στήθηκε με την πλάτη προς το μέρος του και του ζήτησε να κατεβάσει το φερμουάρ του

λερωμένου φορέματός της «μέχρι κάτω, μωρό μου...») Ο Διονύσης το κατέβασε το φερμουάρ και το τελευταίο πράγμα που σκέφτηκε πριν προχωρήσει στα ενδότερα, ήταν ότι με την Φαντασίωση δεν πιάνεται, το είχαν κάνει άπειρες φορές έτσι κι αλλιώς.

Η συνέχεια ήταν αγριεμένη, βιαστική και εκρηκτική. Και πριν προλάβουν να ξαναβρούν την αναπνοή τους άκουσαν μια πόρτα να ανοίγει και είδαν τη Νατάσα να βγαίνει από την τουαλέτα κι έναν από τους μπάρμαν να κουμπώνεται από πίσω της.

«Touché, παλιοκαθίκι...» είπε στο σύζυγό της κι έφυγε για το πάρτι του γάμου της με το κεφάλι ψηλά.